

ת"פ 31329/02 - מדינת ישראל נגד ספיר דין

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 15-02-31329 מדינת ישראל נ' דין
תיק חיזוני: 139182015

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד ספיר דין
נאשימים

החלטה

הנאשמת הורשעה על פי הודהתה בכתב אישום מתוקן המיחס לה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה בニיגוד לסעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתוב האישום ביום 10.1.15 בהיותה ברכבת עם חברותיה עת שבו מבילוי, ביקשה המתלוונת לעזרה את הרכב על מנת לאפשר לה להטיל את מימה, הנאשמת התעתקשה להמשיך בנסיעה שכן היה עליון לאסוף את בת דודתה שהמתינה להן בקרבת מקום. המתלוונת הפצירה בה לעזרה והנאשמת אחזה בשערת השערת המטלוננט, משכה אותו והלמה באגרופיה בראשה. המתלוונת משכה בשערת השערת הנאשמת בחזרה. הנאשמת נטלה לידי את מכשיר הטלפון שברשותה והלמה באמצעותו בפניה ובראשה של המתלוונת. בהמשך הצמידה את עקב הנעל לרגלה לצווארה של המתלוונת באופן שראשה של המתלוונת נצמד לחלאן הרכב. במעשה גרמה למטלוננט חבלה של ממש בדמות סימן כחול. מיד עצרה הנהגת את הרכב, המתלוונת יצא מהרכב נעמדה ומיד נפלה ארضا.

הסדר הטיעון

ביום 4.7.16 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, תורשע ותופנה לשירות המבחן על מנת שתיבחן שאלת הרשעתה. עמדת המ雅思ימה למסר בפועל וענישה נלוית והגנה תעזור להימנעות מהרשעה.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הגיע תסקיר אשר סקר את הרקע האישי והמשפחי של הנאשמת. שירות המבחן ציין כי הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד, שירתה בצבא שירות מלא, עבדה כשרה ולומדת כבר שנייה במכילאה האקדמית באשקלון לקראת

עמוד 1

בלימודי תואר ראשון במדעי החברה, שתוכנوتיה הן להוציא תעודה הוראה ולעסוק בחינוך המוחיד. הנאשנת עוזרת רבות למשפחה בטיפול באחיה אשר סובל משיתוק מוחין וمتפקיד ברמת פיגור קשה.

ביחס לעבירה שירות המבחן ציין כי הנאשנת לקחה אחריות מלאה והביעה חרטה. שירות המבחן התרשם כי מדובר בהתנהגות חריגה אשר אינה מאפיינת את הנאשנת, וכי ההליך הפלילי היה מרתקע.

באשר לשאלת הרשעה: לאור העדר הרשעות קודמות, לאור גילה הצער ולאור שאיפותיה לסימן את לימודי התואר הראשון ולעסוק בהוראה בתחום החינוך המוחיד, המליך שירות המבחן לבטל את הרשעתה, הרשעה שמשמעותה מניעת האפשרות לעסוק בתחום החינוך.

שירות המבחן המליך להעמיד את הנאשנת במבחן לצורך שלובתה בקבוצת נשים בשירות המבחן ולצורך בחינת התאימה להליך של צדק מאחה. כן הומלץ להטיל על הנאשנת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

טייעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה ציינה את האלימות הקשה בה נהגה הנאשנת כלפי חברתה, ללא כל מניע, את הפגיעה בגופה ובכבודה של המתלוננת, כל זאת אל מול עיניהן של חברות אחרות ברכב.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בעבירה אלימות חמורה שהמתבצע נע בין 12-48 חודשים חודשי מאסר ועתרה להטיל על הנאשנת את הרף הגבוה של המתבצע, כן עתירה למאסר מותנה ופיצוי למATALוננת.

לטענת המאשימה אין מקום לאמצן את המלצה השירות המבחן ולאור חומרת המעשים אין לדון כלל באפשרות להימנע מהרשעה.

ב"כ הנאשנת ביקשה לאמץ את המלצה הتفسיר ולהימנע מהרשעת הנאשנת, זאת בשל העובדה הנאשנת צעירה, נטולת עבר פלילי אשר הביעה חרטה ונטלה אחריות על מעשיה, ההליך הפלילי היווה עבורה חוות קשה ולימד אותה לך. כיים נמצאת בשלב עיצוב עתידה המקצועית. לומדת שנה שנייה לתואר במדעי החברה, מתעדת לעסוק בהוראה בתחום החינוך המוחיד והרשעה תמנע זאת ממנה. הנאשנת תור כדילימודיה גם עובדת על מנת למן את הלימודים וכדי לסייע בפרנסת המשפחה, כמו גם בטיפול באחיה.

ב"כ הנאשנת הציגה לבית המשפט מסמכים המלמדים על שירותה הצבאי, על לימודיה ועל הצעירנותה במקום העבודה. כן הוגשה אסופת פסיקה.

הנאשנת בטיעונה לעונש הביעה חרטה על מעשיה וציינה כי לוקחת אחריות מלאה. הביעה חשש כי העונש יפגע בעתידה.

דין

מתמחם העונש ההורם

הערך המוגן הנפגע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישית ועל שלמות גופו.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, מידת האלימות במעשהہ של הנאשمة היא לכל הפחות ברף הבינוני, עם זאת החבלה היא ברף הקל.

באשר לנטיות הקשורות לביצוע העבירה, נתתי דעתך לכך שלא היה תכון מוקדם לביצוע העבירה, לא היה שימוש בשחק חם או קר, אם כי הנאשمة השתמשה בטלפון הנייד כדי להلوم במתלוננות. עוד נתתי דעתך שלא היה כל מניע לפזר האלימות הנ"ל.

בחינת מדיניות הענישה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו דברי כב' הש' גובראן בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני:

"אלימות מכרסמתabisodot chibertano, ועלינו להשב מלחתה נגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחתה זו שומה על בתי המשפט להכביר את הענישה על ערביים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלה עונשים רואים'... שישקפו ערכם של תגמול והרתעה."

ראו גם רע"פ 1026/16 **שחר חלפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 15-06-36931 מדינת ישראל נ' חלפון) רעפ' 15/297 **דניאלברנסון, מדינתישראל**; רע"פ 1402/15 **אוריטלינג' מדינתישראל**; רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175 **אליפחימנה' מדינתישראל**; רע"פ 14/6756 **יצחקבןחמן'** מדינתישראל; רע"פ 13/8820 **אליהוקשטי' מדינתישראל**; רע"פ 12/7734 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 12/8176 **חדר ראהב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 11/3389 **מתיקו' דראגו נגד מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 16-08-21610 **מדינת ישראל נ' מאיר**; ע"פ(ヅצרטה) 14-04-47731 **שתיי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 14-04-1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל ע'פ (חיפה)** 33776-01-13 **שמעאני נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (ים) 14-10-51003 **מדינת ישראל נ' אדרסברג**.

למקרים דומים בהם נמענו בית המשפט מהרשעה ראו: ת"פ (ת"א) 14-11-55581 **מדינת ישראל נ' פרנדדו דיין ארקה**.

לאחר שבחןתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתמחם העונש ההורם** נע ממאסר מותנה ועד ל- 8 חודשים מאסר בפועל.

ביטול הרשעה

הכל הוא כי מי שהוכחה אשפטו, יש להרשו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית

המשפט להסתפק בבדיקה מבלית להרשייעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויצויאי דופן. שימוש בסמכות הزادת כאשר אין הצדוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השווון לפני החוק".

כל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויצויאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהចטרבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקירה המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקול העונשה האחרים, ושנית הרשעה תפגع פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט שישקוili השיקום גברים, מוטל על הנאשם.

בפרשת כתב צין כב' השופט ש' לוין את שיקולי השיקום, המניחים בדרך כלל את שירות הבדיקה למיליצ' על עונשים שלא הרשעה, ואלה הם:

"א) אם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתקפיך; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שה הנאשם עברו עבירות נוספת; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מדובר בתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שהוא מצחים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להבאים בחשבון בהחלטה בדבר תוכאות הרשעה".

הנאשמה שבפני היא בגירה צעירה, בת 22 במועד ביצוע העבירה ובת 24 כיום. גילה הצעיר אינו פטור אותה מה.ocחת נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה (ראו דברי כב' ה' שם ברע"פ 2180/14 **שמעוני נ' מדינת ישראל**, ראו גם רע"פ 3989/15 **גוזלאן נ' מדינת ישראל**, ומנגד ראו, בע"פ 13/13 4466 **נתנאל אסלין פורטל נ' מדינת ישראל**, שם בוטלה הרשעה של הנאשם בן 18 שנים ו - 11 חודשים בסיווע לשוד. שם קבע בית המשפט העליון:

"הදעת נותנת שהייתה ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגרות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקורה לגופו וכלל הנסיבות".

כך גם, בע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בעבירה של סחיטה בחו"מ כב' השופטת ד' ברק ארץ צינה כי גלים של הנאים הוא אחד הטעמים "לאפשר מעורערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גילוין הרשעות שלהם נקי".

בע"פ (מחוזי מרכז) 15-03-2015 **פבל גוטמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר בمعنى "**מקבילית כוחות**:

"כלל שמשי העבירה חמורים יותר, אך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרש פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמשי העבירה קלים יותר, אך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתיים עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שלמלכתה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצוות בחינת האפשרות לוותר על הרשותה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

ישום המבחןים האמורים במקרה דין, מעלה כי בנסיבות החיריגות שבפני ניתן להורות על ביטול הרשותה הנאשמת בדיון.

מדובר כאמור בנאשمت עבירה, נטולת עבר פלילי אשר לקחה אחריות והודתה בהזדמנות ראשונה, הביעה צער וחרטה, קיים סיכון נמוך להישנות העבירה. גם שחומרת מעשה של הנאשمت אינם מוטלים בספק, בסופו של יום החבלות שנגרמו למחלונת אין ברף הגבוה. עצמת הפגיעה שתיגרם לנאשמת כתוצאה מהרשעתה בדיון היא בלתי נסבלת ביחס לתועלתה של הרשותה לאינטרס הציבורי. הרשותה תגדע את תוכניותיה לעסוק בחינוך מיוחד, בין היתר על רקע העובדה שאחיה, בו היא מטפלת, סובל משיתוק מוחין וברמת פיגור גבוהה, תוכניות אותן החלה ליישם מזה שנתיים במסגרת לימודי תואר ראשון.

בנסיבות אלו מצאתי כי מתקיים החרג לככל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, החברתי הכללי. ועל כן מצאתי לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשותה הנאשמת.

לאור האמור, אני מבטלת את הכרעת הדיון המרשיעה מיום 16.4.2017

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ז, 26/02/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חוקלאי, שופטת

הכרעת דין ללא הרשותה

על יסוד הودאת הנאשמת, אני קובעת כי הנאשמת ביצעה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382 לחוק העונשין התשל"ז - 1977

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ז, 26/02/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חוקלאי, שופטת

גור דין ללא הרשותה

אני מחיבת את הנואשת כדלקמן:

א. הנני מטילה על הנואשת צו מבוחן וזאת לשך שנה. הנואשת תימצא בפיקוח שירות המבחן לשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנואשת בכל הליך טיפול שירותי המבחן ימצא לנכון מעט לעת וכן תבחן התאמתה להליך של צדק מאהה.

יראה הנואשת מזוהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשותה בעב בה הودתה, ולהטיל עליה עונש נוסף בגין העבירה בה הורשעה במקום צו המבחן.

ב. הנואשת תשלם פיצוי בסך של 5,000 ₪ למתלוננת- ע.ת/1.

1.5.17. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלום שווים וחודשיים החל מיום

ב"כ המשימה ימציא לזכירות בהםמ"ש את פרטי המתלוננת.

ג. הנני מטילה על הנואשת צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת לשך שנה.

השל"צ יבוצע בבית ספר "גונוים" באשדוד בהתאם לתקנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידוח לבית המשפט.

הנאשת מזוהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשותה ביצוע העבירה, ולהטיל עליה עונש על העבירה שבגללה ניתן צו השירות

העתק מגזר הדין ישלח לשירות המבחן.

ד. הנואשת תחתום על התחייבות כספית בסך 3000 ₪ להימנע לשך שנה מהיום מביצוע העבירה בה הודתה. התחייבות תחתם עוד היום אחרת תאסר לשך 10 ימים.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים, וזאת בכפוף לחלווף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז בבאר שבע.

ניתנה והודיעה היום ל' שבט תשע"ז, 26/02/2017 במעמד הנוכחים.

